

Kleedkamers: een mooi stuk zelfwerkzaamheid

In het voorjaar van 1958 begint men na veel voorbereidend werk. Op de grond met stekeigras en aan de rand van het bos beginnen een aantal leden met het bouwen. Later zal een groot artikel in het Nieuw Utrechts Dagblad verschijnen „ZELFWERKZAAMHEID VAN VEENENDAAL IS BEKROOND MET FRAAIE KLEEDKAMERS”.

Op 1 november 1958 is het gebouw klaar. Ter gelegenheid van de officiële opening worden een groot aantal personen uitgenodigd, onder wie burgemeester Bakker, de wethouders, beschermster mevrouw Roghair van Rijn Kersmaekers, bestuurs- en oud-bestuursleden, leden van de pers, de voorman van de werkers G. J. v. d. Scheur en vele anderen.

2002

En dan nu na ongeveer 30 jaar gebruik te hebben gemaakt van de nieuwe kleedkamers en een verblijf van meer dan 50 jaar op de Salamander aan de Bergweg lijkt daar dan binnen enkele jaren verandering in te komen. De eigenaar van het sportpark wil het complex ontwikkelen voor woningbouw, overigens in overleg met v.v.VEENENDAAL en de gemeente Veenendaal, en de voetbalvereniging zal dan moeten verkassen.

De gemeente Veenendaal wil v.v.VEENENDAAL verplaatsen naar sportpark Panhuis, doch daar ziet zij niets in. v.v.VEENENDAAL ziet meer in een plaats op sportpark de Groene Velden en heeft dit ook kenbaar gemaakt. Nieuwe velden, nieuw clubhuis, nieuwe kleedkamers enz., welke voldoen aan de eisen des tijds. Zij heeft al lang genoeg met oude spullen moeten doen. En dan te bedenken dat dat kan zonder kosten voor de gemeente Veenendaal, omdat de grondeigenaar dit voor zijn rekening wil nemen. Dan vraag je toch.....

1973

In 1970 werd bij de vereniging een groots project opgezet, nl. de bouw van een geheel nieuwe accommodatie compleet met 6 kleedkamers, bergruimte, keuken, kantine, vergaderlokalen etc.

Deze nieuwbouw was hard nodig want de bestaande accommodatie was sterk verouderd en veel te klein, al zullen veel oudere Veenendalers met enige weemoed terugdenken aan die knusse oude kantine.

In de voorbereidingsfase van dit project moest er ontzettend veel geregeld worden want de bedoeling was dat het geheel met eigen krachten zou worden gebouwd.

Overleg met K.N.V.B., N.S.F., gemeente en provincie leidden er uiteindelijk toe dat er in totaal f 65.000,- aan subsidie binnenkwam. De bedoeling was dat de bouw in een aantal fasen, verspreid over de jaren 1971 t/m 1973

zou plaats vinden. De nieuwe kleedkamers waren het eerste aan de beurt, want die waren het hardst nodig, en die zijn in het eerste jaar dan ook gereedgekomen. Door een misverstand bleek later dat we te vroeg met de bouw waren begonnen en dat de beroepsprocedure door de gemeente te laat was gestart. Enkele omwonenden maakten bezwaar tegen de bouw en we werden gedwongen de bouw voor een jaar stil te leggen, omdat de behandeling van de bezwaarschriften nogal wat tijd in beslag nam. Bij de behandeling bleek dat het de omwonenden niet zozeer om de nieuwe accommodatie ging, want die lag wat de geluidshinder betreft veel gunstiger, maar dat het eigenlijk de bedoeling was om het hele sportpark weg te krijgen uit deze buurt.

De bezwaarschriften werden uiteindelijk afgewezen en de bouw kon verdergaan, maar we waren wel een jaar kwijt, en dat betekende dat de zaak financieel niet meer klopte. De bouwpreizen stegen in die tijd nog met ± 10% per jaar en met deze vertraging was in de begroting geen rekening gehouden.

De gemeente Veenendaal stelde ons achteraf toch in staat, door een extra subsidie te verstrekken, om de accommodatie af te bouwen.

Vele kluplieden hebben er nogal wat zweetdruppels laten vallen, want het moest allemaal in de avonduren en zaterdag gebeuren, maar het is de moeite waard geweest.